

nytt
från **FSS**

FÖRENINGEN
SVERIGES
SOCIALCHEFER

Red. Arne Borg

Synpunkter på vissa förändringar av socionomutbildningen

I skrivelse till arbetsgruppen för förändring av socionomutbildningen har styrelsens arbetsutskott anfört följande:

Föreningen Sveriges Socialchefer (FSS) har haft stort intresse kring frågor som rör utbildningen av personal inom socialtjänsten. Föreningen har ex vis tagit upp utbildningsfrågorna i sina studiedagar och andra konferenser och också haft en arbetsgrupp som arbetat med dessa frågor. Föreningen finner det således naturligt att redovisa sina synpunkter när UHÄ nu i en särskild arbetsgrupp diskuterar socionomutbildningen. Det är därvid vissa speciella frågor föreningen vill fästa uppmärksamheten på medan vi av naturliga skäl inte har möjlighet att här ta upp utbildningsfrågorna i stort.

Den nya socialtjänstlagen har nu varit i kraft i 5 år. Lagen ansågs utgöra ett uppbrott från den gamla av "förmyndarsamhället" präglade lagstiftningen. Socialtjänsten skulle förändras "från myndighet till serviceinriktad samhällstjänst". Många – både forskare och praktiker – har ansett att den eftersträlvade förändringen inte har kommit till stånd. Ute i det praktiska arbetet finns ett stort behov av utvecklings- och förändringsarbete.

Föreningen anser emellertid också att bla socionomutbildningen i högre grad bör anpassas till den nya situation som socialtjänstlagen skapat.

Socialtjänstlagen är inte bara ett "regelsystem" som lägger fast den legala grunden för socialtjänsten. Det är en "målinriktad ramlag" som framför allt anger de övergripande målen och de politiska intentioner lagstiftarna angivit för socialtjänstens utveckling. För att tränga in i detta krävs inte bara studier av socialtjänstlagen som en del av socialrätten utan studierna måste också ge en djupare insikt i den idéhistoriska debatt som föregick socialtjänstlagen.

I en av punkterna i socionomernas etiska regler heter det att de ska känna till målen för verksamheten. FSS vill ifrågasätta om socionomerna i sin utbildning verkligen tränger in i socialtjänstens mål så som de uttrycks i socialtjänstlagen och dess förarbeten och om utbildningen omfattar studier i de grundläggande värderingar och den människosyn som socialtjänstlagen vilar på.

FSS vill således framhålla vikten av att en reformering av socionomutbildningen kommer till stånd så att socialstuderanden ges möjlighet till en fördjupad utbildning om socialtjänstlagens bakgrund och den debatt och idéutveckling som föregick dess tillkomst.

Socialhögskolorna upplevs nu i första hand ge utbildning för blivande kuratorer och socialsekreterare som i huvudsak arbetar med individuellt inriktat arbete. Med den grund, som socionomutbildningen, efter den ovan angivna förändringen, lägger bör det vara möjligt att socionomutbildningen också ger fördjupad utbildning inom områden som gör att socialtjänsten får kvalificerad personal också för mera strukturerade och allmänt inriktade insatser. En specialisering i studierna bör kunna vara metodstudier i strukturerat arbete och studier

som kan utveckla kunskaper som gör att erfarenheter förvärvade i det individuellt inriktade arbetet kan sammanställas och användas i ett vidare samhällsperspektiv.

FSS anser för övrigt att all högskoleutbildad personal som arbetar inom socialtjänsten borde ha en gemensam grundutbildning där socialtjänstlagen utgör en kärna. Utbildningen skulle därefter kunna specialiseras mot ex vis omsorgarbete eller pedagogiskt, behandlingsinriktat eller strukturerat socialt arbete. En utredning som övervägde dessa frågor borde snarast komma till stånd.

bok
recensioner

Förebyggande arbete i primärvården – behov av en filosofisk förändring?

HANS WEDEL, HARALD SIEM

Prevention i primärvården

Nordiska hälsovårdshögskolan.
Rapport NHV:1 ISSN 0283-1951.
Stockholm 1986.

Det är ingen lättvindig uppgift att påtaga sig ansvaret för hälsotillståndet i ett betjäningsområde. Men det är vad man säger att primärvården skall göra, och denna bok låter förstå att det är möjligt och nödvändigt. Men att bedriva prevention, som hellre borde kallas intervention, medför alltid psykologiska och moraliska problem, som gör ämnet svårhanterligt, och vi förbiser dem